

областта отсамъ р. Днѣпъръ. Владѣнията на Аспаруха ще да сж били доста пространи и подчинениятъ му народъ ще да е билъ доста многоброенъ. Защото той само съ голѣма сила би могълъ да отблъсне аваритѣ на западъ и, слѣдъ като разбилъ войскитѣ на византийския императоръ Константинъ Погонатъ прѣдъ Дунава, смѣло да прѣмине сжщата рѣка и свободно и безъ никакво прѣпятствие да се спустне въ Мизия. Дѣйствително византийскитѣ лѣтописци Никифоръ и Теофанъ изрично не казватъ, че имало формално сражение и че византийцитѣ сж били разбити; обаче това ясно се установява отъ цѣлия имъ разказъ за сблъскването между българскитѣ и византийскитѣ войски прѣдъ Дунава и за отстъпването и бѣгане на послѣднитѣ⁷⁵. Туй се потвърждава още и отъ обстоятелството, че слѣдъ стражението византийския императоръ Константинъ Погонатъ, побѣдителтъ и укротителтъ на арабитѣ, не е посмѣялъ вече да воюва съ българитѣ и да имъ прѣпятствува въ движението на югъ и

⁷⁵ Niceph. 39. „Κωνσταντῖνος δὲ ἐπειδὴ ἔγνω ὡς τὸ σκηνῶσαν τὸν Ἰστρον ἔθνος τὰ πλησιάζοντα τῆς ὑπὸ Ῥωμαίων ἀρχῆς χωρίᾳ καταθέον διαφθεῖρειν ἐπεχείρει, στρατὸν ὀπλίτην ἐπὶ τὴν Θρακίαν διαβιβάσας χώραν, ἔτι τε καὶ στόλον ὀπλίσας κατὰ τοῦ ἔθνους ὡς ἀμυνόμενος ᾤχετο. οἷδὲ Βούλγαροι τῶν τε ἱππικῶν καὶ πλοῦμων τὰ πλήθη θεασάμενοι καὶ τῷ αἰφνιδίῳ καὶ ἀνελπίστῳ καταπλαγέντες πρὸς τὰ ἑαυτῶν ὀχυρώματα ἔφυγον, τέταρσιν ἡμέρας ἐκεῖσε ὑπομείναντες καὶ τῶν Ῥωμαίων μὴ δυνηθέντων αὐτοῖς πολέμῳ συμμίζειν διὰ τὴν δυσχωρίαν τοῦ τόπου, ἀνελάμβανόν τε αὐτοὺς καὶ προθυμότεροι ἐγίνοντο. Ὁ δὲ Βασιλεὺς νόσῳ ποδᾶλγικῇ συσχεθεὶς καὶ ὀξυπαθήσας ἐπὶ Μεσημβρίαν τὴν πόλιν ἀπέπλει θεραπείας ἔνεκεν, προστάξας τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς λαοῖς προσεδρεύειν τῷ ὀχυρώματι καὶ ὅσα πρὸς ἀμυναν τοῦ ἔθνους κατεργάσασθαι. φήμῃ δὲ τις ἐδέδοτο τὸν βασιλέα φεύγειν μηνύουσα, δι' ἣν θορυβηθέντας οὐδενὸς διώκοντος συντόνως ἔφευγον. οἱ δὲ Βούλγαροι ἐπιδόντες ἐπεδίωκον καρτερῶς, καὶ ὅσους μὲν τοῦ λαοῦ κατελάμβανον ἀνήρουν, πλείους δὲ καὶ ἐτράυματιζον.

„ Theoph. II, 549.